

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Human Rights

حقوق بشر

محمد عمر قریشی- کابل

۲۱ جولای ۲۰۱۸

جنایت علیه بشریت: دیروز در پکتیا، امروز در قندوز، فردا در همه جا

جمعه- ۲۹ سرطان ۱۳۹۷ - کابل: بدون انعکاس در رسانه های وابسته به امپریالیسم در داخل افغانستان مطلع شدیم:
۱- در اثر بمباردمان نیروهای امریکائی به تاریخ ۱۳ جولای ۲۰۱۸، چند تن از اهالی مظلوم و بیگناه ولسوالی زرمات ولایت پکتیا زیر نام "قومندان های طالبان" به شهادت رسیدند. رسانه ها و شبکه های اجتماعی کسی از آنها یاد نکرد چون برای وطن فروشان خون خلق افغانستان ارزش یاددہانی ندارد.

۲- امروز از طریق رسانه ها مطلع شدیم که در ولسوالی چهاردره ولایت قندوز، در اثر بمباردمان مشترک قوای هوایی دولت دست نشانده و اشغالگران امریکائی، ۱۴ تن از باشندگان دو خانه که همه زن و کودک بودند و به احتمال اغلب جهت فرار از جنگ و یا هم شدت گرمی در یک زیرزمینی جمع شده بودند، به قتل رسیده ساکنان تمام ولسوالی، مردم قندوز و سراسر افغانستان را در ماتم فرو بردند.

هموطنان گرامی!

کشتار هموطنان بیگناه ما در حالی صورت می گیرد، که دولت دست نشانده و اشغالگران اعم از امریکائی و غیر آن با تمام قواء می کوشند تا با جنایتکاران، ناقضان حقوق بشر و دشمنان واقعی مردم افغانستان در وجود جهادی ها، طالب، داعش و بقایای مسلح و غیر مسلح باند های خلق و پرچم کنار آمده، همه را در قدرت پوشالی سپیم بسازند. نمونه های برجسته کشتار مردم و اعزاز دشمنان مردم را در حمایت از جنگسالاران، گلبدین ها، ربانی ها، سیاف ها، خلیلی ها، دوستم ها و امثال آنها از یک سو و قتل عام توده های بیگناه افغانستان از سوی دیگر می توان مشاهده نمود.

این که دیروز در پکتیا مردم ما کشته شدند، امروز در قندوز و فردا ممکن در خانه من و تو، همه بر می گردد به دهشت افگنی و توحش آنها و بی تفاوتی و بی غم باشی من و تو. چه اگر از همین حالا، فردا، پس فردا و روز های دیگر به خونخواهی فرزندان این مرز و بوم به سرکها برائیم و زمین را در زیر پای اشغالگر و نوکران بی مقدار آنها از قماش "غنی احمدزی" و عبدالله عبدالمود" به لرزه در آوریم مطمئن باشید، این فضاء ادامه نخواهد یافت. در غیر آن یعنی هرگاه مبارزه نکنیم و پای به میدان رزم مرگ و زندگی نگذاریم، باید بپذیریم که شایسته زندگانی توأم با ترس و حقارت آمیز و مرگ دلخراش می باشیم.

سرکها ما را می طلبند!